

# การเปลี่ยนแปลงของภาษาที่มองไม่เห็น

ภรณ์ ขำรังสัจย์  
แปล

ภาษาทุกภาษาที่ยังคงใช้พูดกันอยู่นั้นไม่เคยหยุดนิ่งที่ ทุก ๆ ภาษาเป็นผลผลิตของการเปลี่ยนแปลง และจะยังคงเปลี่ยนอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ トラบเท่าที่ภาษานั้น ๆ ยังคงใช้พูดกันอยู่ ส่วนใหญ่แล้วการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ เรามักไม่ค่อยรู้กันในขณะมันเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เพราะว่ามันค่อย ๆ เปลี่ยนไปที่ละน้อยจนเราไม่สามารถสังเกตได้ จวบจนกระทั่งเวลาล่วงไปเป็นหลายศตวรรษ ผลของมันจึงเป็นที่เห็นได้ชัดแจ้ง ตัวอย่างเช่นภาษาอังกฤษของเชคสเปียร์ เป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักอ่านสมัยปัจจุบัน และภาษาอังกฤษของชอสเซอร์ (Chaucer) ก็เช่นกัน เราแทบจะอ่านไม่เข้าใจเอาเลย ถ้าปราศจากการเรียนการสอนอย่างจริงจัง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา แบ่งได้เป็น  
สองทางคือ

๑. อิทธิพลของภาษาอื่น
๒. การเปลี่ยนแปลง โดยตัวของภาษา  
เอง (internal change)

๑. อิทธิพลของภาษาอื่น ทำให้  
เกิด

- ๑.๑ การยืมคำ (lexical borrowing)
- ๑.๒ การยืมคำแปล (loan translation)

๑.๓ การยืมทางด้านวากยสัมพันธ์และ  
สัทศาสตร์ (syntactic and phonological  
borrowing)

๑.๑ การยืมคำ วิธีหนึ่งที่ภาษาเปลี่ยนแปลงก็เนื่องจากอิทธิพลของภาษาอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น ครั้งหนึ่งคำในภาษาอังกฤษ 'patio' ไม่ได้เป็นคำในภาษาอังกฤษ แต่ขณะนั้นคำ  
คำนี้กลายเป็นคำภาษาอังกฤษไปแล้ว ก่อนที่จะกลายมาเป็นคำอังกฤษ คำคำนี้เป็นคำ

ในภาษาสเปน ซึ่งมีความหมายเหมือนกัน การเพิ่มคำ patio เข้ามาให้เป็นคำในภาษาอังกฤษ เป็นผลจากอิทธิพลของภาษาสเปน ผู้พูดภาษาอังกฤษซึ่งพูดภาษาสเปนได้ ได้เริ่มนำมาใช้ในภาษาอังกฤษ และก็ใช้กันอย่างแพร่หลาย จนปัจจุบันนี้กลายเป็นคำในภาษาอังกฤษไปอย่างถาวรแล้ว ถ้าคำนี้ไม่ได้อยู่ในภาษาสเปน หรือถ้าคนอังกฤษไม่ได้ติดต่อกับชาวสเปนแล้ว มันก็จะไม่กลายมาเป็นส่วนหนึ่งของคำอังกฤษ 'patio' กล่าวอย่างสั้น ๆ ก็คือ เป็นคำอังกฤษที่ชาวอังกฤษได้ยืมมาจากภาษาสเปนนั่นเอง

ในทางภาษาศาสตร์ การยืมนี้เป็นเรื่องธรรมดา เมื่อผู้พูดภาษาหนึ่งมีการติดต่อกับผู้พูดภาษาอื่นแล้ว การยืมคำกันก็เป็นสิ่งที่หนีไม่พ้น ภาษาต่าง ๆ มีรากฐานที่มาไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม การยืมคำจากภาษาอื่นมาใช้ ในภาษาของตัวเองนั้น เป็นผลมาจาก การที่คำในภาษาของตัวเองมีไม่เพียงพอ ตัวอย่างเช่นภาษาอิตาลีนั้นมีคำที่ยืมมาจากภาษาอื่น ๆ มากมายจนกระทั่งคำในภาษาของตัวเองแทบ ๆ มีอยู่เพียงสองสามร้อยคำเท่านั้น ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษมีคำที่ยืมมาจากภาษาอื่น ๆ น้อยกว่าภาษาอิตาลีมากนัก ก็ยังจัดได้ว่าเป็นภาษาที่มีคำยืมอยู่มากพอๆ เนื่องจากกว่าครึ่งหนึ่ง

ของคำอังกฤษมีรากมาจากภาษาต่างประเทศในทางตรงข้าม ภาษาของชาวอเมริกันอินเดียในตระกูลอาธาบาสคาน (Athabaskan family) มีคำยืมอยู่น้อยมาก เหตุผลที่ว่าทำไมภาษาเหล่านี้จึงมีความแตกต่างกันในคำนี้ ก็เนื่องมาจากเหตุผลในทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมมากกว่าจะเป็นเหตุผลในทางภาษาศาสตร์ การยืมคำมิใช่เป็นสิ่งจำเป็นในทางภาษาศาสตร์ เนื่องจากว่ามันเกิดขึ้นมาจากการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างผู้พูดต่างหาก

การยืมคำหรือคำศัพท์นี้ เป็นการยืมกันได้อย่างเสรี ซึ่งก็ไม่ใช่สิ่งที่น่าแปลกใจเลย ทั้งนี้เพราะว่าคำแต่ละคำที่ยืมมา ไม่ทำให้ภาษาเดิมวิบัติไป ทั้งนี้เนื่องจากว่าคำหรือคำศัพท์แต่ละคำส่วนใหญ่แล้ว เป็นคำอิสระไม่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์อะไร

๑.๒ การยืมคำแปล นอกจากการยืมคำแล้ว ยังมีการยืมที่น่าสนใจอีกชนิดหนึ่ง นั่นก็คือการยืมคำแปล ตัวอย่างเช่นสำนวนอังกฤษที่ว่า "That goes without saying" แปลตามตัวอักษร มาจากภาษาฝรั่งเศสว่า "ça va sans dire" สำนวนอันนี้ชาวอังกฤษไม่ต้องการยืมความหมายของแต่ละคำมาแต่ต้องการยืมลักษณะการรวมคำทั้ง ๔ คำเข้าไว้ด้วยกันมากกว่า คำว่า skyscraper ก็เป็น

อีกตัวอย่างหนึ่งของการยืมคำแปล โดยที่ฝรั่งเศส ได้ยืมคำแปลมาจากภาษาอังกฤษ ดังนั้นในภาษาฝรั่งเศสจึงมีคำว่า gratter ciel และภาษาสเปนก็มีคำว่า rascacielos ทั้งสองคำนี้ มีความหมายว่าครูดหรือระท้องฟ้า ซึ่งหมายถึงตึกสูงๆ ที่ระฟ้านั่นเอง ในภาษาเยอรมันก็มีคำว่า 'Wallenkralzer' ซึ่งแตกต่างไปนิดหน่อยคือใช้คำว่า เมฆ แทนท้องฟ้า

๑.๓ การยืม ทางด้านวากยสัมพันธ์ และสัทศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงทางด้านวากยสัมพันธ์ (syntax) และทางด้านสัทศาสตร์ (phonology) ของภาษาใดภาษาหนึ่ง ก็เกิดจากการยืมทางคำนี้มาจากภาษาอื่นด้วยเหมือนกัน แต่มักไม่ค่อยมีบ่อยอาจจะเป็นเพราะว่าระบบของวากยสัมพันธ์และสัทศาสตร์ประกอบด้วยกฎเกณฑ์มากมาย ซึ่งเมื่อยืมมาใช้แล้ว จะทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนต่อกฎเดิมของภาษาที่ไปยืมมา เรายังไม่รู้แน่ชัดว่า มีภาษาใดบ้างที่ยืมทางด้านวากยสัมพันธ์ และด้านสัทศาสตร์มาจากภาษาอะไร แต่มีตัวอย่างอยู่บางภาษาที่แสดงให้เห็นอิทธิพลของการยืมทางด้านวากยสัมพันธ์ และสัทศาสตร์มาจากภาษาอื่น ทางด้านวากยสัมพันธ์ มีภาษาหลายภาษาทางแถบแหลมบอลข่าน เช่น ภาษาอัลบาเนียน

บัลกาเรียน กรีก และ รมานีเยน ภาษาเหล่านี้มีสิ่งๆ ที่เหมือนกันอยู่อย่างหนึ่ง คือ มีรูปอนุประโยคที่ประกอบด้วย infinitive (infinitival clauses) น้อยมาก บางภาษาก็ไม่มีเลย เช่น แทนที่จะพูดว่า The children want to leave เขาจะพูดว่า The Children want that they leave (ทั้งสองประโยคนี้แปลให้เทียบเท่า ประโยคในภาษาอังกฤษแล้ว) ภาษาของแหลมบอลข่านเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กัน แต่ก็มีหลายภาษาที่ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย แต่ก็มีกฎทางด้านวากยสัมพันธ์ร่วมกัน ซึ่งเกิดจากการยืมกฎทางด้านนี้มาใช้นั่นเอง

ภาษาต่าง ๆ ของชาวอเมริกันอินเดียนทางแถบตะวันตกเฉียงเหนือ ของแปซิฟิก แสดงให้เห็นตัวอย่าง ของการยืมทางด้านสัทศาสตร์ ภาษาหลายภาษาของแถบนี้มีพยัญชนะที่เรียกว่า glottalized consonants มากกว่าภาษาอื่นใดในโลก โดยที่ภาษาเหล่านี้ได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเลย แต่มีพยัญชนะ glottalized consonants อยู่ในภาษาเหล่านี้ อย่างมากมายก็เพราะว่ามีการยืมพยัญชนะ glottalized มาใช้กันอย่างแพร่หลายนั่นเอง อีกตัวอย่างหนึ่งของการยืมทางด้านสัทศาสตร์ที่เราเห็นได้ชัดก็คือภาษาต่างๆ ในตระกูลอินโด ยูโรเปียน ของชาว

อินเดียมีพยัญชนะที่เรียกว่า 'retroflex' คือ พยัญชนะที่เมื่อเวลาออกเสียง ใช้ปลายลิ้น กระดกให้ผ่านเพดานบนของปาก เป็นที่แน่นอนว่า เสียงเหล่านี้เข้ามาอยู่ในภาษาต่างๆ ในตระกูลอินโด ยูโรเพียนโดยได้รับอิทธิพลจากภาษาต่างๆ ในตระกูลดราวิเดียน (Dravidian family) ซึ่งเป็นภาษาที่พูดกันในประเทศอินเดีย ซึ่งมีพยัญชนะ retroflex

### สาเหตุของการยืม

สาเหตุทั่วไปของการยืมคำก็คือความจำเป็นที่จะต้องหาคำสำหรับวัตถุที่เกิดขึ้นมาใหม่ ความคิดใหม่ๆ และสถานที่ใหม่ๆ การยืมคำที่มีอยู่แล้วจากภาษาอื่นๆ มาใช้เป็นการง่ายกว่า ที่จะต้องคิดคำขึ้นมาใหม่ ตัวอย่างเช่น ชื่อสถานที่หลายแห่งในทวีปอเมริกาเหนือ ได้ขอยืมมาจากภาษาอเมริกันอินเดียน เช่น Mississippi, Michigan, Chicago, Dakota, Oklahoma, Kentucky, Manhattan และ Waukegan นอกจากนี้ชื่อสถานที่แล้วก็มีชื่อสิ่งของต่างๆ ที่ยืมมาจากอเมริกัน-อินเดียน ได้แก่คำว่า Totem, wampum, maccasin, toboggan, tomahawk คำที่ยืมมาจากภาษาต่างๆ ของชาวพื้นเมือง (aboriginal) ในทวีปออสเตรเลียก็ได้แก่คำว่า kangaroo และ wombat คำว่าgnu หมายถึงกวาง แอนติโลพ (antelope) ใน

อัฟริกา ก็เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาพื้นถิ่นของทวีปอัฟริกันนั่นเอง

การยืมคำมาจากภาษาอื่น ๆ เข้ามาใช้ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพล ทางด้านวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่นคำในภาษาอารบิก (Arabic words) จำนวนมากที่เข้ามาในภาษาอังกฤษ เป็นคำที่เกี่ยวกับวิทยาการเช่น zero, cipher, zenith, alchemy, algebra, nadir, alcohol, bismuth และ alkali คำเหล่านี้ถูกยืมเข้ามาใช้ในภาษาอังกฤษ โดยผ่านภาษาสเปนก่อน เป็นคำที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลอารบิกทางด้านวิทยาศาสตร์ และคำนวณในระหว่างตอนต้น ของสมัยกลาง ความสำคัญของอิทธิพลอิตาลีทางด้านดนตรีและศิลปะแขนงอื่นๆ นั้นเห็นได้ชัดจากคำที่ถูกยืมมาจากภาษาอิตาลี เช่นคำว่า opera, tempo, adagio, soprano, piano, sonata, scherzo, virtuoso, sonnet, fresco, miniature, dilettante, balcony, cornice, corridor, colonnade, mezzanine, parapet และ niche

หลังจากที่พวกนอร์แมน มีชัยชนะเหนืออังกฤษ คำศัพท์ต่างๆ จากภาษาฝรั่งเศสของชาวนอร์แมนก็เข้ามาอยู่ในภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก ในบรรดาคำที่อังกฤษยืมมาจากพวกนอร์แมน ก็มีคำประเภทนี้รวม

อยู่ด้วยคือ คำต่าง ๆ ในทางทหาร รัฐบาล กฎหมาย และศาสนา ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ ของชาวฝรั่งเศส เชื้อสายนอร์แมน ในฐานะที่เป็นผู้ช่วยชนะเหนือชาวอังกฤษ คำศัพท์ต่าง ๆ จากภาษาฝรั่งเศสที่เข้ามาอยู่ในภาษาอังกฤษ ก็มีคำที่เกี่ยวกับระบบการปกครอง ซึ่งมีคำเหล่านี้รวมอยู่ด้วย crown, power, state, reign, country, peer, court, duke, duchess, prince, realm, sovereign, minister, chancellor, council, authority, parliament, baron, และ nation คำที่เกี่ยวกับทางด้านการทหาร เช่น dattle, army, war, peace, lance, banner, ensign, officer, lieutenant, vessel—navy, admiral, soldier, sergeant, troops, arms, armor, assault, siege, enemy, challenge, gallant, march, company, guard, fore และ danger คำศัพท์ที่เกี่ยวกับกฎหมายก็มี jury, judge, plaintiff, accuse, crime, justice, privilege, damage, traitor, felony, summon, defendant, sue, attorney, session, fee, plead, suit, และ property คำที่เกี่ยวกับศาสนาและศีลธรรมก็มี mercy, cruel, vice, nature, blame, save, pray, preach, angel, religion, virgin, saint, tempt, grace,

pity, trinity, service, savior, relic, abbey, cloister, clergy, sermon, sacrifice, virtue, charity, chaste, covet, และ lechery.

คำที่อังกฤษ ยืมมาจากภาษาฝรั่งเศสในระหว่างสมัยนอร์แมนนั้น มีมากมายเมื่อเปรียบเทียบกับคำที่ฝรั่งเศสยืมมาจากอังกฤษ ความรู้สึกโก้เก๋ (prestige factor) เป็นเหตุผลสำคัญในเรื่องนี้ ทั้งนี้เพราะว่าชาวฝรั่งเศสได้รับการยกย่องว่าเป็นคนชั้นสูง คนอังกฤษที่ต้องการให้ตนเอง อยู่ในสังคมชั้นสูงจึงพากันเรียนภาษาฝรั่งเศส เมื่อเวลาที่คนพวกนี้พูดคุยกัน หรือสนทนากันจึงเอาคำฝรั่งเศสเข้ามาปนในภาษาอังกฤษ จนกลายเป็นของธรรมดาไป ส่วนคนฝรั่งเศสที่อยู่ในประเทศอังกฤษ ไม่มีความรู้สึกต่อคนอังกฤษ เหมือนที่คนอังกฤษมีความรู้สึกต่อคนฝรั่งเศส

ความรู้สึกโก้เก๋นี้เป็นสาเหตุธรรมดา ที่ทำให้เกิดการยืมคำศัพท์ต่าง ๆ วัฒนธรรมฝรั่งเศสถือกันว่าเป็นวัฒนธรรมที่เจริญอย่างมาก ในหมู่ชาวรัสเซียชั้นสูงในสมัยพระเจ้าซาร์ บุคคลชั้นสูงสมัยนั้นจึงพูดภาษาฝรั่งเศสแทนภาษารัสเซีย ส่วนชนฝรั่งเศสต่าง ๆ จึงเข้ามาอยู่ในวงการสนทนาของชาวรัสเซีย ซึ่งก็เป็นผลให้ภาษารัสเซียในสมัยต่อมามีคำ

ฝรั่งเศสอยู่เป็นจำนวนมาก

ปัจจุบันนี้ สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศมหาอำนาจที่มีความสำคัญต่อโลกมาก คำศัพท์ต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษของชาวอเมริกัน จึงกลับเข้ามาอยู่ในภาษาฝรั่งเศสเป็นจำนวนมากตรงข้ามกับอังกฤษในสมัยนอร์แมน คำภาษาอังกฤษ ที่ถูกยืมมาใช้ในภาษาฝรั่งเศส ปัจจุบันนี้มีเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย จนน่าประหลาดใจ ภาษาอังกฤษของพวกที่นิยมชาวอเมริกันที่เรียกว่า “Anglomania” ที่ชาวฝรั่งเศสยืมเอาสำนวนต่าง ๆ มา ก็ได้แก่ snack bar, self - service, parking lot, check list, deep freeze, pullover, living, expressway, pinup, whisky, sandwich, weekend และ dancing, night club เพลงโฆษณาเครื่องดื่มที่ออกอากาศ ณ สถานีวิทยุที่จัวนา (Tijuana) เมื่อถึงข้อความที่ว่า a cada gusto ซึ่งหมายความว่า “for every taste” แล้วมีข้อความว่า “for every taste” ต่อ สิ่งนี้เป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า การรู้ภาษาอังกฤษนั้นเป็นของโก้เก๋ ซึ่งมักจะทำให้ชาวเม็กซิกันผู้ซึ่งต้องการจะเป็นคนสมัยใหม่มีความรู้ดี หันมาซื้อเครื่องดื่มชนิดนั้นไปตาม ๆ กัน

ในระหว่างยุคกลาง ภาษาละติน และภาษากรีกมีความเกื้ออย่างมากในโลกของนัก

ปราชญ์ จึงเป็นผลให้คำจากภาษาทั้งสองเข้ามาอยู่ในภาษาอังกฤษหลายคำ บ่อยๆ ที่เดียวที่ได้มาโดยผ่านภาษาฝรั่งเศส และคำในภาษาละตินและกรีกก็ยังเข้ามาอยู่ในภาษาอื่น ๆ ของชาวยุโรป ตั้งแต่สมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการ (Renaissance) คำเหล่านี้คัดแปลงเอามาจากตำรับตำราของกรีก และละติน มีหลายคำเกิดขึ้นโดยการรวมหน่วยคำในภาษาละตินหรือภาษากรีกตามแบบวิธีของภาษาทั้งสอง หรือมีจะนน้ร่วมกันตามแบบอื่น ๆ เพื่อให้มองดูเป็นภาษาของนักปราชญ์ คำที่เกิดขึ้นโดยวิธีนี้เรียกว่าศัพท์ทางวิชาการ “learned words” คำเหล่านี้เป็นจำนวนหลายพันคำด้วยกันที่เราพบได้ในพจนานุกรมอังกฤษเล่มใหญ่

ศัพท์ทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นศัพท์ที่อยู่ในแขนงวิทยาศาสตร์ และที่เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ เช่น sociology, psychology, anthropology, philosophy, philology, biology คำศัพท์ที่ยืมมาจากภาษาละติน และกรีกไม่เพียงแต่เป็นคำศัพท์ทางด้านวิชาการและความรู้ชั้นสูงเท่านั้น ยังมีคำอีกจำนวนร้อย ๆ คำที่ยังคงใช้กันทุกวันนี้ มีรากคำมาจากภาษาละติน ซึ่งขึ้นต้นด้วยหน่วยคำว่า ex ในความหมายว่า out of, from เช่น exact, exaggerate, exalt, exasperate,

excerpt, exclude, excrete, excursion, execute, exempt, exert, exhaust, exhibit, expend, expect, expel, explain, explicit, explode, explore, export, extend, exterminate, extinct, extort, exude, จากหน่วยคำ 'ex' ในภาษาลาติน<sup>๕</sup> ทำให้เกิดมีคำอื่น ๆ อีกมากมายในภาษาอังกฤษ โดยการเอาหน่วยคำ 'ex' มารวมกับคำอื่น ๆ ที่ไม่ได้มาจากภาษาลาติน และกรีก เช่นคำว่า ex-husband and ex-wife โดยใช้ prefix 'ex' ในภาษาลาตินรวมกับคำที่มาจากภาษาเยอรมันนิก คำ suffix 'able' และ 'ible' ก็มีที่มาจากภาษาลาตินแล้วเอามารวมกับคำในอังกฤษ เช่น answerable, eatable, bearable, laughable and salable.

### ผลของการยืมคำ

ตามปกติแล้วเมื่อคำที่ถูกยืมมาใช้ในภาษาอื่น ๆ คำนั้นมักจะออกเสียงตามสำเนียงของผู้ที่พูดภาษาที่ไปยืมคำนั้น ๆ มา ตัวอย่างเช่น คำอังกฤษ rendezvous ซึ่งเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาฝรั่งเศส แต่คนอังกฤษก็ออกสำเนียงแบบอังกฤษ คือตัว r ออกเสียงเป็น r ในภาษาอังกฤษ ไม่ใช่ r ในภาษาฝรั่งเศส สระตัวแรกของคำก็ออกแบบ non-nasal โดยที่ในภาษาอังกฤษสระตัวแรกเป็นสระ nasalized ที่ออกเสียงเช่นนั้นก็เพราะคน

อังกฤษไม่รู้ว่าคคนฝรั่งเศสเขาออกเสียงกันอย่างไร

อย่างไรก็ดี ก็ไม่เสมอไปนักที่คำที่ยืมมาจากภาษาฝรั่งเศสแล้วมาออกเสียงตามสำเนียงภาษาอังกฤษ บางครั้งเพื่อความโก้เก๋ ผู้นั้นก็พยายามออกเสียงตามสำเนียงฝรั่งเศส แต่ก็ออกไม่เหมือน จึงเกิดมีเสียงใหม่ ๆ ขึ้นในภาษาอังกฤษ เช่น การออกเสียงคำเหล่านี้ very, veal, zeal และ zest.

ผลจากการยืมคำในภาษาอื่นมาเป็นจำนวนมากก็คือ ทำให้เกิดศัพท์ประเภทต่าง ๆ โดยใช้หลักการออกเสียงตามภาษาที่ยืมมา เช่น ภาษาเตอร์กิช มีคำยืมมาจากภาษาอารบิกหลายร้อยคำ และคำเหล่านี้ส่วนมากไม่ตามกฎของ vowel harmony ซึ่งเป็นกฎดั้งเดิมของภาษาเตอร์กิช (vowel harmony คือสระในคำคำหนึ่งเป็นสระที่เรียกว่า back vowel ทั้งหมด สระซึ่งใช้ลิ้นส่วนหลัง) หรือมีฉะนั้นก็เป็นสระที่เรียกว่า front vowel ทั้งหมดในขณะออกเสียง เช่น เสียง u o ทั้งนั้นคำที่ยืมมาจากภาษาอารบิกจึงเกิดเป็นคำอีกประเภทหนึ่ง ต่างจากคำในภาษาเตอร์กิชดั้งเดิม เด็กที่กำลังหัดพูดภาษาเตอร์กิชให้ถูกต้อง จึงต้องเรียนรู้ว่าคำไหนจัดอยู่ในประเภทอะไร เพื่อจะได้ออกเสียงให้ถูกต้อง การแบ่งคำเป็นประเภทต่าง ๆ

โดยมีพื้นฐานมาจากการยืมคำจากภาษาอื่น มาใช้มีอยู่ในหลายภาษากัน

การยืมคำจากภาษาอื่นมาใช้จึงเป็น สาเหตุสำคัญ ที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ทางด้านระบบสัทศาสตร์ (phonological system) ของภาษาเดิมได้ เราอาจตั้งสมมติฐานได้ว่า นี่คือการยืมครั้งแรกที่ภาษาหนึ่งมี อิทธิพลเหนือภาษาหนึ่งในด้านการออกเสียง

## ๒. การเปลี่ยนแปลงโดยตัวของ ภาษาเอง

### ความหมายเปลี่ยน

ภาษาทุกภาษาที่เปลี่ยนไปไม่ใช่มีสาเหตุ มาจากอิทธิพลของภาษาอื่นแต่อย่างเดียว ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับอิทธิพลจากภาษาอื่นการ เปลี่ยนแปลงก็ยังมีอยู่เรื่อย ๆ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเองโดยไม่ได้รับอิทธิพลจาก ภาษาอื่นนั้น เรียกว่า การเปลี่ยนแปลงโดย ตัวของภาษาเอง การเปลี่ยนโดยตัวของมัน เองสามารถมองเห็นได้ชัดทุกระดับ เพราะ มันมีผลต่อความหมายและคำแปลมากเท่า ๆ กับมีผลต่อกฎทั่ว ๆ ไป การเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนทั้งในด้านความหมาย การเรียงลำดับ คำในประโยค และระบบการออกเสียงของ ภาษา

การเปลี่ยนแปลงโดยตัวของมันเอง ที่เห็นได้ง่ายที่สุดก็คือ การที่คำมีความ

หมายเพิ่มขึ้นมา และการที่เลิกใช้คำบางคำ ไปเลย อังกฤษเคยมีคำกริยา cere แปลว่า 'wax' แต่ปัจจุบันคำนี้เลิกใช้ไปแล้ว คำว่า congree ในความหมายว่า 'agree' ปัจจุบัน ก็เลิกใช้แล้วเช่นเดียวกับคำว่า neat ที่แปล ว่า วัว ควาย 'cattle' คำดั้งเดิมไม่ใช่คำว่า neat ที่ใช้ปัจจุบัน ซึ่งเป็นคำที่ยืมมาจาก ภาษาฝรั่งเศส จากตัวอย่างเหล่านี้จะเห็นว่า มีหลายคำที่เลิกใช้ไปแล้ว ถ้าไม่มีการจด บันทึกไว้เราก็ไม่อาจทราบได้เลยว่ามีคำ เหล่านี้

คำที่เลิกใช้ไปเหล่านี้เรามากไม่ค่อยจะได้ สังเกตกันเพราะมันไม่ได้หายไปอย่างปุบปับ มันค่อย ๆ ถูกใช้น้อยลงไปเรื่อย ๆ จนกระทั่ง ไม่ใช้เลย สาเหตุก็เนื่องมาจากคนเกิดนึกไม่ ชอบมัน และก็เลยค่อยเลิกใช้จนในที่สุดคำ เหล่านี้ก็หายไปเลย มีคำอีกหลายคำที่คนไม่ค่อยนิยมใช้กัน และคำเหล่านี้ก็กำลังจะสูญ หายไป ตัวอย่างเช่น lo ในปัจจุบันนี้ไม่เป็น คำที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย คนทั่วไปใน ปัจจุบันเมื่อได้ยินคำว่า lo โดยไม่มีคำว่า behold ก็จะไม่สามารถทราบความหมาย เช่นเดียวกับคำว่า fro ต้องใช้กับคำว่า to เสมอ เป็น to and fro ใช้คำเดียวโดยไม่ใช้อีกคำหนึ่ง ควบไปด้วยไม่ได้ ชื่อคนและคำสวดอ้อนวอนก็เปลี่ยนไปตามความนิยม พ่อแม่

อเมริกันปัจจุบันก็ไม่ค่อยตั้งชื่อบุตรของตนว่า Egbert, Bertha หรือ Percival เคียนั้น คำว่า Zounds หรือ Egad ก็ไม่ใช่แล้ว ถ้ามิได้ต้องการให้มีความตลกขบขัน คำเหล่านี้ อาจกลับมาสู่ความนิยมได้อีก แต่เนื่องจาก ความหมายและเสียงกลายเป็นสิ่งที่แปลกไป เสียแล้ว จึงยากที่จะกลับมาใช้กันอีก

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีวิทยาการใหม่ ๆ เกิดขึ้น มีสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้น อยู่เรื่อย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องตั้งชื่อสิ่ง ที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ การจะไปยืมคำมาจากท่อน ก็เป็นไปได้ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ เกิดขึ้นใหม่ ไม่เคยมีในประเทศใดมาก่อน การนำคำที่มีอยู่แล้วมาผสมกันทำให้เกิดเป็น คำใหม่ เป็นสิ่งที่ทำกันอยู่เป็นประจำ ศัพท์ ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นได้โดย

๑. บัญญัติศัพท์ขึ้นมาใหม่ จากลักษณะ ของมัน

๒. โดยการนำคำที่มีอยู่แล้วมารวมกัน

๓. นำคำที่มีอยู่แล้วมาใช้ โดยเพิ่ม ความหมายเข้าไปอีก

ในบรรดาวิธีทั้งสามนั้น วิธีแรก (การ สร้างคำขึ้นมาใหม่) ใช้กันน้อยมากเพราะ คนเรามักชอบนำคำที่มีอยู่แล้วมาดัดแปลง ผสมให้เป็นคำใหม่ มากกว่าการที่จะบัญญัติ ศัพท์ขึ้นมาใหม่ แต่ส่วนมากแล้วก็ได้แนว

มาจากคำที่มีอยู่แล้ว เครื่องหมายการค้ามัก เอามาจากชื่อเฉพาะ (proper names) เช่น Ford, Edsel หรือเอามาจากหน่วยคำอื่น ๆ ที่มีอยู่แล้ว เช่น Rambler, Thunderbird Mustang มีเครื่องหมายการค้าอีกเป็น จำนวนมากที่ต่งขึ้นจากคำที่มีความหมายว่า โปร่งใส เช่น Vel, Lux, Jello, Brillo และ Fab คำเหล่านี้เป็นคำที่มาจาก Velvet, luxury, gelatin, brilliant และ fabulous ตามลำดับ สดแสงต่าง ๆ มักจะเป็นคำที่เกิด ขึ้นใหม่ เช่น hip/hep, mooch, fink, moo-la และ barf แต่ส่วนวนที่เป็นสดแสงส่วนมาก เป็นคำที่มีอยู่เดิม แล้วนำมาใช้เป็นสดแสงใน ความหมายใหม่

การบัญญัติศัพท์ซับซ้อน (complex lexical items) สำหรับสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้น จากการรวมคำที่มีอยู่แล้วเข้าด้วยกันเพื่อจะ ให้เกิดเป็นศัพท์ที่ซับซ้อนมากขึ้น เพื่อใช้ เป็นศัพท์ทางวิทยาการ (technical term) คำว่า hippie ไม่ได้เป็นคำใหม่ทั้งหมด คำ ๆ นี้ประกอบด้วย suffix y/ie ซึ่งได้ถูก นำมารวมกับหน่วยคำที่เก่ากว่าคือ hip ใน ทำนองเดียวกัน คำใหม่ ๆ เช่น beatnik, peaconik และ Vietnik ก็บัญญัติขึ้นโดยการ เติมคำเข้ากับคำว่า nik ซึ่งเป็นคำที่ได้มา จากคำในภาษารัสเซียว่า sputnik คำว่า

hamburger (ซึ่งมีที่มาจากชื่อสถานที่ Ham-  
burg) เมื่อมาอยู่ในภาษาอังกฤษ คำนี้ถูก  
วิเคราะห์ออกมาว่า มาจาก ham+burger  
และจากคำว่า burger นี้เอง ก็มีการบัญญัติ  
คำขึ้นมาอีกหลายคำ เช่น cheeseburger,  
pizzaburger, chiliburger, tomatobur-  
ger, mushroomburger, tunaburger, beef-  
burger, steakburger และ Burger chef  
และยังมีคำอื่น ๆ อีกมากมายที่ลงท้ายด้วย  
burger

กาลเวลาล่วงไปหลายศตวรรษ คำเป็น  
จำนวนมากก็มีความหมายเปลี่ยนไป ตัวอย่าง  
เช่น คำกริยาฝรั่งเศส 'traire' เคยมีความ  
หมายว่า ถึง ลาก แต่ในปัจจุบันมีความ  
หมายว่า 'milk' 'cuisse' ที่แปลว่า 'thigh'  
เดิมทีเดียวแปลว่าสะโพก (hip) ในภาษา  
อังกฤษคำว่า nice เคยมีความหมายว่า 'foo-  
lish' และคำว่า silly เคยมีความหมายว่า  
happy, blessed, innocent. คำว่า cheek  
ในภาษาอังกฤษสมัยเก่า (the old English)  
แปลว่า jaw ปัจจุบันหมายถึงแก้ม คำว่า  
meat เดิมหมายถึงอาหาร แต่ปัจจุบันมี  
ความหมายแถบลงว่าเป็นอาหารชนิดหนึ่ง  
คำว่า bird มีความหมายกว้างขึ้น คือหมาย  
ถึงนกทั่ว ๆ ไป ซึ่งเดิมทีเดียวหมายถึงแต่  
เฉพาะลูกนก (birdling, young bird).

Bead เดิมทีเดียวหมายความว่าคำสวด (pra-  
yer) แต่ปัจจุบันมีความหมายว่าลูกปัด เนื่อง  
จากผู้สวดนับเม็ดลูกปัดเวลาสวดคำว่า bead  
ปัจจุบันจึงหมายถึงลูกปัด อย่างไรก็ตามก็ยังมี  
สุทธอะไรที่สามารถบอกได้ถึงความสัมพันธ์  
ระหว่างความหมายเดิม และความหมาย  
ใหม่ และเหตุใดความหมายจึงเปลี่ยนไป

นอกจากคำศัพท์เป็นจำนวนมากที่มี  
ความหมายเปลี่ยนไปจากเดิมแล้ว ก็ยังมีคำ  
อีกจำนวนหนึ่งที่ทำให้ระบบวากยสัมพันธ์  
และระบบสัทศาสตร์เปลี่ยนไป

คำในภาษาอังกฤษ 'friend' ได้ทำให้  
ระบบวากยสัมพันธ์เปลี่ยนไป อันเนื่องมา  
จากสำนวนที่ว่า I'm friends with Harvey  
ซึ่งสำนวนนี้มีความหมายเกี่ยวเนื่องมาจาก  
กฎของวากยสัมพันธ์ที่ว่า Harvey and I  
are friends ไม่ว่ากฎไหนจะถูกต้องกว่ากัน  
ก็ตาม ก็ปรากฏว่ามีสำนวนที่คล้าย ๆ อีก  
หลายคู่ เช่น Paul and Mary came/Mary  
came with Paul.

The car and the truck collided/  
The truck collided with the car

The water and the oil mixed/  
The oil mixed with the water

โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว กฎเหล่านี้จะใช้ไม่ได้

กับ verb to be ที่ตามด้วยนามวลี (nonu phrase) ดังนั้นประโยค Harvey and I are a them จึงไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับประโยค I'm a them with Harvey ซึ่งเป็นเป็นประโยคที่ผิดไวยากรณ์ ประโยค Harvey and I are enemies ก็ไม่เหมือนกับประโยค I'm enemies with Harvey แต่สำหรับคำว่า friends เป็นคำยกเว้นของกฎวากยสัมพันธ์ ซึ่งคำ ๆ นี้ทำให้กฎวากยสัมพันธ์เปลี่ยนไปเล็กน้อย ด้วยเหตุว่าประโยค I'm friends with Harvey เป็นประโยคที่ถูก และประโยค I'm enemies with Harvey เป็นประโยคที่ไม่ถูก

การเปลี่ยนที่ของคำว่า friend ในประโยค Harvey and I are friends และประโยค I'm friends with Harvey นั้นเป็นการเปลี่ยนในด้านวากยสัมพันธ์(syntax) อย่างเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากความหมายของคำว่า friend ในประโยคทั้งสองนั้นเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ใดๆ ไปแล้ว ถ้าวากยสัมพันธ์เปลี่ยนไป ความหมายก็จะเปลี่ยนไปด้วย ถ้านำคำบุพบทหรือคำกริยาวิเศษณ์มาใช้เป็นคำกริยา คำบุพบทหรือคำกริยาวิเศษณ์จะมีความหมายเพิ่มขึ้นมาใหม่ เช่น ประโยค "The manager upped the prices" คำว่า up หมายความว่า 'raise' คำว่า 'down' ถ้าเอามาเป็นคำกริยาจะแปล

ว่าดื่ม (drink) เช่นประโยค He downed the medicine และอีกความหมายหนึ่งแปลว่า 'knock from the air' เช่นประโยค (Snoopy downed The Red Baron's plane) ตัวอย่างทำนองนี้ ยังมีอีกนับร้อย ถ้าเราจัดคำประเภทนี้ อยู่ในประเภทการเปลี่ยนทางด้านวากยสัมพันธ์ แล้วเราจะเห็นว่าคำอีกหลายคำที่มีความหมายเปลี่ยนเมื่อถูกนำมาเปลี่ยนที่

มีคำหลายคำ ที่การออกเสียงเปลี่ยนไปจากเดิม เนื่องจากอิทธิพลของการออกเสียงตามตัวอักษรที่เขียนคำนั้นขึ้นมากำว่า often หลายคนออกเสียงตัว t ด้วย การออกเสียงตัว t ของคนหลายคนมีผลทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสัทศาสตร์ด้วย บ่อยครั้งที่เดียวที่การออกเสียงเปลี่ยนไปของคำ มีผลทำให้คำนั้นเปลี่ยนไปด้วยเช่น พหูพจน์ของคำว่า brother เคยเป็น brethren แต่ในปัจจุบันเป็น brothers, brethren ใช้ในพิธีทางศาสนาบางพิธีเท่านั้น สำหรับคนอื่นหลายคน พหูพจน์ของคำว่า ox คือ oxes ไม่ใช่ oxen เพราะเขาถือว่าไม่ใช่เป็นคำที่ยกเว้น

### กฎเปลี่ยน

กฎการใช้ not ในประโยคปฏิเสธ ในปัจจุบันมีว่า not ตามหลัง แต่เฉพาะคำกริยาที่เรียกว่า modals (ได้แก่ can, may, will,

must เช่น He cannot come) และตาม  
หลังคำกริยา have, be และ do ในประโยคที่  
ว่า He has not come. He is not coming.  
He does not come. ในสมัยก่อน not ตาม  
หลังคำกริยาได้ทุกคำ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า  
กฎของวากยสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับตำแหน่งของ  
not ในประโยค ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิด  
ขึ้นแล้ว

ตัวอย่างอีกอันหนึ่งคือ สำนวน John's  
friend มีเหตุผลที่เชื่อได้ว่าสำนวนนี้มาจาก  
the friend of John's และได้ตัดคำว่า of  
และ the ออกไป จึงกลายเป็น John's friend  
ประโยค The King of England's throne  
ในสมัยก่อนใช้ว่า The King's throne of  
England โดยเปลี่ยนเอาคำว่า of England  
ไปไว้หลังคำนาม

**การเปลี่ยนแปลง ของภาษาที่เกิดจาก  
ชนกลุ่มน้อยและที่เกิดจากการหลุดของ  
เด็กเล็ก**

บางครั้งกลุ่มชนเล็ก ๆ ก็สามารถทำให้  
เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในภาษาได้ ตัวอย่าง  
เช่น คำว่าฮิปปี (hippie) คำคำนี้แพร่หลาย

ไปอย่างรวดเร็ว โดยครั้งแรกคงต้องมีคน  
เพียงคนเดียว หรือกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มเดียว  
บัญญัติคำนี้ ขึ้นไว้ใช้ในหมู่พวกของตัวเอง  
แต่เมื่อเวลาผ่านไปเป็นเดือนคำ ๆ นี้ก็กลายเป็น  
เป็นคำที่ใช้กันทั่วไป

เด็กเล็กที่เริ่มหัดพูด และค่อย ๆ เรียน  
รู้ภาษาของตนเอง เมื่อแรกยังใช้คำไม่ค่อย  
ถูก และจะรู้จักแต่เฉพาะคำศัพท์ที่อยู่รอบๆ  
ตัวเด็ก ซึ่งต้องใช้บ่อย ๆ ศัพท์ที่ไม่ค่อยได้  
ใช้หรืออยู่ไกลตัวเด็กมักไม่ค่อยรู้จัก และใช้  
ไม่เป็น การพูดและการใช้ภาษาก็ยังไม่ถูก  
ต้องสมบูรณ์ สิ่งที่เด็ก ๆ มักใช้ผิดกันมากได้  
แก่คำกริยาที่ไม่ตามกฎ (irregular verb)  
รูปอดีตกาลของ v. to go เด็ก ๆ มักจะใช้  
goed แทน went สำหรับคำกริยาที่ไม่ค่อย  
ได้ใช้พูดกันประจำวัน เช่น strive มีรูป  
past tense และ past participle คือ strove  
และ striven เด็ก ๆ มักจะใช้เช่นเดียวกับคำ  
กริยาที่เป็นไปตามกฎจึงใช้เป็น strived

การหลุดของภาษาของเด็ก ๆ เป็นสาเหตุ  
สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง  
ของภาษาขึ้น